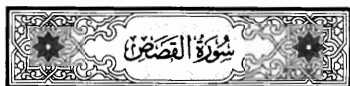

(28) ซูเราะฮ์ อัลเกาะคือศ

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 88 आयะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลเกาะคือศ

ซูเราะฮ์อัลเกาะคือศเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับหลักฐานการศรัทธาอัลอะกีดะฮ์ คือเรื่องเกี่ยวกับการเตาฮีด สาสน์ และการพินคินซีฟ เป็นซูเราะฮ์ที่มีแนวทางในการดำเนินเรื่องและจุดมุ่งหมายแบบเดียวกันกับซูเราะฮ์อันนัมลและซูเราะฮ์ชุฮุรออู นอกจากนี้บรรยากาศแห่งการประทານซูเราะฮ์ทั้งสามก็สอดคล้องกัน คือให้ความสมบูรณ์หรือให้ความละเอียด ในสิ่งที่ทั้งสองซูเราะฮ์ก่อนกล่าวไว้โดยย่อ

แกนหลักของซูเราะฮ์นี้หมุนเวียนอยู่ในเรื่องของสัจธรรมและความเท็จ เรื่องการยอมจำนนและความเกรี้ยวกราด และการวาดภาพเรื่องการต่อสู้ระหว่างพลพรรคของอิรเราะหฺมานและพลพรรคของชัยฏอน ในการนี้ได้นำมากล่าวไว้สองเรื่องด้วยกัน เรื่องแรกเกี่ยวกับการกดขี่ข่มเหงในการปกครองและการใช้อำนาจ โดยยกตัวอย่างเรื่องของฟิรเอานนักปกครองที่ใช้อำนาจกดขี่ประชากรชาวอิสรออิล ให้ได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างแสนสาหัส คือการฆ่าบุตรชาย การไว้ชีวิตสตรีเพศ และที่ร้ายกาจไปกว่านั้นก็คือ แสดงความโอหังต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ด้วยการกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้า “ฉันไม่รู้ว่ามีพระเจ้าอื่นใดสำหรับพวกท่าน นอกจากฉัน (28: 38)” เรื่องที่สองคือ เรื่องของการแสดง ความโอหังและความหยิ่งผยอง ในการครอบครองทรัพย์สินเงินทอง โดยยกตัวอย่าง กอรูนกับพลพรรคของเขา ทั้งสองเรื่องเป็นสัญลักษณ์แห่งการกดขี่ข่มเหง ความโอหังของมนุษย์ในการดำรงชีวิต จะด้วยทรัพย์สินสมบัติหรือเกียรติยศหรืออำนาจก็ตาม

ซูเราะฮ์นี้ได้เริ่มกล่าวถึงความเกรี้ยวกราดของฟิรเอาน ความหยิ่งผยองและการบ่อนทำลายในแผ่นดิน และวาทะแห่งความหยิ่งผยองในทุกกาลเวลาและทุกสถานที่

จากนั้นได้กล่าวถึงกำเนิดของมุซา ความกลัวของมารดาที่มีต่อเขาจากฤทธิ์เดชของฟิรเอาน และการ دلใจของอัลลอฮ์ ตะอาลา ให้แก่นางโดยโยนเขาลงในแม่น้ำไนล์ เพื่อให้เขามีชีวิตอยู่อย่างมีเกียรติ ภายใต้การคุ้มครองของฟิรเอาน เสมือนดังดอกไม้

ที่หอมหวลอยู่ในท่ามกลางเสี้ยนหนามและโคลนตม ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงมุซาเมื่อบรรลุนิติภาวะ การที่เขาฆ่าชาวอียิปต์ การอพยพไปยังดินแดนมิดยัน และการสมรสกับบุตรสาวของนะบิซุอัยบ และการที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้เขากลับไปยังอียิปต์ เพื่อเรียกร้องเชิญชวนฟิรเอานผู้หึงผยองให้กลับเข้ามาหาอัลลอฮ์ ตลอดจนเรื่องของมุซาที่มีต่อฟิรเอานอย่างละเอียด จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงให้เขาจมน้ำตาย แล้วซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงพวกกุฟฟารมักกะฮ์ ในการยืนหยัดต่อต้านของพวกเขาต่อการเผยแพร่ของท่านนะบิมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม และได้ชี้แจงว่า แนวทางของผู้หลงผิดนั้นเป็นหนึ่งเดียว

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเรื่องของกอรูน และได้ชี้แจงถึงข้อแตกต่างอย่างมากมายระหว่างวาเทแห่งการอีมาน และวาเทแห่งความหึงผยอง

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการชี้แนะไปสู่ทางแห่งความสุข นั่นก็คือทางแห่งการอีมาน ซึ่งบรรดารอซูลผู้ทรงเกียรติได้เรียกร้องไปสู่

ชื่อของซูเราะฮ์

ซูเราะฮ์อัลเกาะศ็อบคือศกฏขนานนามเช่นนั้นก็เพราะ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวถึงเรื่องของมุซาอย่างละเอียด ตั้งแต่การเกิดของเขาจนกระทั่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรอซูล และในเรื่องมีเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดได้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ได้ถึงการคุ้มครองและการคุ้มกันของอัลลอฮ์ ที่มีต่อบ่าวผู้ใกล้ชิดของพระองค์ และการให้ความต่ำต้อยต่อศัตรูของพระองค์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. ฎอ ซีน มีม
2. เหล่านี้คือโองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์อัน
ชัดแจ้ง¹
3. เราจะอ่าน² แก่เจ้า บางส่วนแห่งเรื่องราว
ของมุซาและฟิรอาฮ์ด้วยความจริง³ เพื่อห่มุชุน
ผู้ศรัทธา⁴
4. แท้จริงฟิรอาฮ์หยิ่งผยองในแผ่นดิน และ
ทำให้ประชาชนนั้นแตกแยกเป็นกลุ่มๆ⁵ เขา
ทำให้ชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาอ่อนแอ⁶ โดยฆ่า
ลูกหลานผู้ชายของพวกเขาและไว้ชีวิตเหล่าสตรี
ของพวกเขา⁷ แท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อน
ทำลาย

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢٨﴾

نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ

بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا
يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُهُ أَتْيَاءَهُمْ
وَيَسْتَكْبِرُ، نِسَاءَهُمْ أَنَّهُ كَانَتْ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

¹ คือโองการแห่งอัลกุรอานที่ชัดแจ้งในเรื่องของปาฏิหาริย์ และบทบัญญัติต่างๆ

² โดยผ่านทางญิบรีลในเรื่องที่สำคัญๆ

³ โดยปราศจากความเท็จ และข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

⁴ คือห่มุชุนผู้ศรัทธาต่ออัลกุรอาน ซึ่งพวกเขาได้รับประโยชน์

⁵ ในการรับใช้เขา และจงรักภักดีต่อเขา

⁶ คือใช้พวกเขาเป็นทาสและทำให้พวกเขาต่ำต้อย และให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษนานาชนิด พวกเขา
ในที่นี้หมายถึงลูกหลานของอิสราอิล

⁷ สาเหตุที่ไว้ชีวิตพวกเขาผู้หญิงก็เพื่อเอาไปรับใช้พวกเขาและพวกคือพท์ นักดพฺรือบยวว่า สาเหตุของการ
ฆ่าเพศชายก็คือ ฟิรอาฮ์ได้ฝันว่าเกิดเพลิงไหม้ใหญ่ที่บัยตุลมักดิส (เยรูซาเล็ม) และได้ลูกสามไปถึงอียิปต์
เพลิงได้เผาผลาญพวกคือพท์คือพวกฟิรอาฮ์แต่ไม่เผาผลาญพวกบะนีอิสรออิล เขาได้ถามพวกท่านายโชค
ชะตาและหมอดู พวกนั้นกล่าวว่า จะมีเด็กชายคนหนึ่งเกิดอยู่ในพวกลูกหลานของอิสรออิล และอำนาจ
ของท่านจะสูญเสียไปด้วยน้ำมือของเขา แล้วความหายนะของท่านจะเกิดขึ้นเพราะเขา ดังนั้นฟิรอาฮ์
จึงใช้ให้ฆ่าลูกผู้ชายทุกคนจากลูกหลานของบะนีอิสรออิล

5. และเราปรารถนาที่จะให้ความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่อ่อนแอในแผ่นดิน¹ และเราจะทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า² และทำให้พวกเขาเป็นผู้รับมรดก³

6. และเราได้ให้พวกเขาครอบครองในแผ่นดิน⁴ และเราจะให้ฟิรเอานูและฮามานตลอดจนไพร่พลของเขาทั้งสอง ได้เห็นสิ่งที่พวกเขามีความกลัว⁵

7. และเราได้ตั้งใจแก่มารดาของมูซา⁶ จงให้นมแก่เขา เมื่อเจ้ากลัวแทนเขาก็จงโยนเขาลงไปในแม่น้ำ⁷ และเจ้าอย่าได้กลัวและอย่าได้เศร้าโศก⁸ แท้จริงเราจะให้เขากลับไปหาเจ้า และเราจะทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดารอซูล⁹

وَرُبِّيْدًا أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَرَبْرِي وَعَوْتٍ وَهَمَمَنَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

وَأَرْحَمْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْنَا وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

¹ คือพวกบะนีอิสรออีล และเราจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการกดขี่และการข่มเหงของฟิรเอานู

² คือเป็นหัวหน้าในการทำความดี

³ คือได้รับมรดกในการมีอำนาจจากฟิรเอานูและพวกพ้องของเขา

⁴ คือเราจะให้พวกเขาครอบครองอียิปต์และซาม และให้พวกเขามีอิสระในการบริหารประเทศ

⁵ คือจะให้ฟิรเอานู ฮามาน และพวกคือฟท์ (ชาวอียิปต์) ได้เห็นสิ่งที่พวกเขากลัวว่าจะสูญสิ้นอำนาจและประสบความหายนะ จากน้ำมือของลูกชายคนหนึ่งจากบะนีอิสรออีล

⁶ นักตีฟิรมีความเห็นพ้องกันว่า นางมิได้เป็นนะบี แต่ได้มีการส่งมะลักมาพูดกับนางเช่นเดียวกับที่ได้มาหาชาย 3 คน การพูดของมะลาอิกะฮ์กับมุนษะฮ์ที่มีได้เป็นนะบีนั้น มะลาอิกะฮ์เคยให้สลามแก่อิมรอน อิบน์ฮุคัยฮุน โดยที่เขามิได้เป็นนะบี

⁷ คือกลัวฟิรเอานูแทนเขา กิจงเอาเขาใส่ในหีบแล้วโยนลงไปในแม่น้ำไนล์

⁸ อย่างกลัวว่าเขาจะได้รับอันตราย และอย่าเสียใจในการจากไปของเขา

⁹ แล้วเราจะส่งเขาไปหาฟิรเอานู เพื่อช่วยให้บะนีอิสรออีลรอดพ้นจากทุกขุทรมาน

8. ดังนั้นบริวารของฟิรเอาน์ได้เก็บเขาขึ้นมา เพื่อให้เขากลายเป็นศัตรู และความเศร้าโศกแก่พวกเขา¹ แท้จริงฟิรเอาน์และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกที่มีความผิด²

فَالْقَطْعُءُ الْفِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿٨﴾

9. และภริยาของฟิรเอาน์กล่าวว่า (เขาจะเป็นที่) น่าชื่นชมยินดีแก่ฉันและแก่ท่าน³ อย่าฆ่าเขาเลย บางทีเขาจะเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเรา จะถือเขาเป็นลูก⁴ และพวกเขาทราบดีหรือไม่

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ
لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. และจิตใจของมารดาของมุซาได้คลายความวิตกกังวลลง นางเกือบจะเปิดเผยกับเขา หากเราได้ทำให้จิตใจของนางมั่นคง⁵ เพื่อที่นางจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธา⁶

وَأَصْحَابُ فُؤَادٍ أُمَمُونَ فَنَرَا إِنْ كَادَتْ
لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّعَيْنَا عَلَىٰ قُلُوبِنَا
لَتَكُونُ مِنَ الْأُمَمِينَ ﴿١٠﴾

11. และนางได้กล่าวแก่พี่สาวของเธอ จงติดตามไปดูเขา ดังนั้น (พี่สาวของมุซา) ได้เห็นเขาแต่ไกล โดยที่พวกเขาไม่รู้⁷

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

¹ เคาระหกรรมและความหายนะในชั้นปลาย

² เป็นผู้ฝ่าฝืน เป็นผู้ตั้งภาคี และเป็นผู้กระทำความผิดโดยเจตนา

³ อัญญ์อับรียักกล่าวว่า เมื่อนางกล่าวข้อความนี้แก่ฟิรเอาน์ เขากล่าวตอบว่า ถ้ากับเธอก็ใช่ แต่กับฉันละก็ไม่ใช่ อิบน์อับบาสกล่าวว่า หากเขากล่าวว่า เป็นที่น่าชื่นชมยินดีกับฉันละก็ อัลลอฮ์จะทรงให้เขาได้รับฮิญาฮ์และจะศรัทธา แต่เขาปฏิเสธ

⁴ คือจะเป็นประโยชน์แก่เราเมื่อเขาโตขึ้น หรือถือเขาเป็นลูกเพื่อที่จะเป็นที่ชื่นชมยินดีแก่เรา

⁵ คือคลายใจให้นางมีความอดทน

⁶ คือเป็นผู้เชื่อมั่นต่อสัญญาของอัลลอฮ์ ที่จะให้มุซากลับไปหาทางในเวลาต่อมา

⁷ แม่ของมุซาได้กล่าวแก่พี่สาวของมุซา ให้ติดตามดูข่าวคราวของเขาย่างใกล้ชิด เธอก็ได้ติดตามไป โดยเดินไปตามชายแม่น้ำจนกระทั่งหีบลอยไปถึงวังของฟิรเอาน์

12. และเราได้ห้ามเขาไว้ก่อนแล้วเรื่องแม่หม่ม¹ ดังนั้นเธอ (พี่สาวของมุซา) กล่าวว่า ฉันจะชี้แนะชาวบ้านให้แก่พวกท่านเอาไหม เพื่อคุ้มครองเขาแทนพวกท่าน และพวกเขาเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างดี²

13. ดังนั้น เราจึงให้เขากลับไปหามารดาของเขา เพื่อที่จะเป็นที่น่าชื่นชมยินดีแก่นางและนางจะไม่เศร้าโศก³ และเพื่อนนางจะรู้ว่า แท้จริงสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง⁴ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

14. และเมื่อเขาบรรลุลความเป็นหนุ่มและเติบโตเต็มที่แล้ว⁵ เราได้ให้ความเข้าใจ⁶ และความรู้อันแก่เขา และเช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلَ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ﴾¹²

﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آيَتِهِ ۚ كُنِيَ تَقَرُّعُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾¹³

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَسْتَوَىٰ ۚ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾¹⁴

¹ เราได้ห้ามมุซามีให้รับเต้านมของแม่หม่มคนใดที่นำมาให้เขานกว่าแม่ของเขาจะมาถึง มุซาไม่ยอมดูดนมจากเต้านมของแม่หม่มหลายคนเป็นเวลาหลายวัน จนกระทั่งช่าววังหนักอกหนักใจพากันตระเวนหาแม่หม่มนอกวัง จวบจนมาพบพี่สาวของมุซา

² คือฉันจะนำไปหาแม่หม่มที่สามารถเลี้ยงดูเขาได้เป็นอย่างดีเอาไหม เมื่อแม่มุซาทราบข่าวทางวังต้องการแม่หม่ม นางจึงรีบรุดไปยังวังเพื่อจะได้ชี้แนะลูกชายของนาง ขณะที่นางไปถึงมุซาอยู่ในอ้อมแขนของพี่เธอนางร้องงอนกนหม เมื่อได้กลิ่นแม่ของเขาก็ยอมกนหม พี่เธอนางจึงถามว่า นางเป็นใครมาจากไหน เพราะมุซาไม่ยอมรับเต้านมใครอื่นนอกจากของนาง นางตอบว่า ฉันเป็นคนที่มีกลิ่นหอม นมก็มีกลิ่นหอม เด็กที่นำมาหาฉันจะต้องกนนมของฉัน เมื่อมุซาก็กนนมอิ่มแล้วนางก็กลับบ้านของนาง วงศ์วานของพี่เธอนางก็สบายใจพากันเอาของขวัญนานาชนิดมามอบให้เป็นกำลังใจแก่นาง

³ เราจึงให้มุซากลับไปหานางอันเป็นการปฏิบัติตามสัญญาณ เพื่อที่นางจะได้ชื่นชมและดีใจที่ได้พบเขาและไม่เสียใจในการจากไปของเขา

⁴ ที่จะให้เขากลับไปหามารดาของเขา และคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของพี่เธอนาง

⁵ มุซาอดกล่ำว่า ถึงวัย 40 ปีแล้ว มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาและความเที่ยงธรรม

⁶ ในเรื่องของศาสนาพร้อมกับเรื่องของการเป็นนะบี

15. และเขา (มุซา) ได้เข้าไปในเมือง ขณะที่ชาวเมืองกำลังพักผ่อน¹ เขาได้เห็นชายสองคนต่อสู้อยู่ในนั้น คนหนึ่งมาจากพวกพ้องของเขา² และอีกคนหนึ่งมาจากฝ่าย (ที่เป็น) ศัตรูของเขา³ ดังนั้น คนที่มาจากพวกพ้องของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือ เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา มุซาได้ต้อยเขาแล้วได้ฆ่าเขา⁴ เขากล่าวว่า นี่มันเป็นการกระทำของชัยฏอน⁵ แท้จริงมันเป็นศัตรูที่ทำให้หลงผิดอย่างแจ่มชัด

16. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้อธรรมต่อตนเอง⁶ ดังนั้นขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย⁷ แล้วพระองค์ก็ได้อภัยให้เขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

17. เขาได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ การที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่เป็นผู้สนับสนุนผู้กระทำผิดอีกต่อไป⁸

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

¹ คือเข้าไปในเวลาบ่าย

² คือเป็นชาวบะนีอิสรออีล

³ เป็นชาวค็อพท์คือพวกพิริเอาน

⁴ อัลกุรฎุบียักกล่าวว่า มุซาทำเช่นนั้นมิได้มีเจตนาที่จะฆ่าเขา แต่ต้องการจะผลักเขาออกไป

⁵ ซึ่งมันได้ยั่วโทสะฉัน จนทำให้ฉันต้อยเขา

⁶ ด้วยการฆ่าชีวิตนี้

⁷ ขอพระองค์ทรงยกโทษให้แก่ข้าพระองค์ด้วย และอย่าได้เอาผิดข้าพระองค์เลย

⁸ คือโปรดปรานให้มีพลังเข้มแข็ง และทรงให้เกียรติแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่สนับสนุนผู้ใดในหมู่ผู้กระทำผิดอีกต่อไป นี่คือสัญญาที่มุซามีต่อพระเจ้าของเขา

18. เมื่อเข้ามาอยู่ในเมือง เขากล่าวว่าจะเกิดภัยแก่เขา¹ ขณะนั้นผู้ที่เคยขอร้องเขาให้ช่วยเหลือเมื่อวานนี้ กำลังร้องเรียกให้ช่วยเขาอีก² มุซาจึงพูดกับเขาว่า แท้จริงเจ้านั้นเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน³

19. เมื่อเขาต้องการที่จะปราบผู้ที่เป็นศัตรูกับเขาทั้งสอง⁴ เขากล่าวว่า⁵ โอ้มุซาเอ๋ย ท่านต้องการที่จะฆ่าฉันตั้งที่ท่านได้ฆ่าคนหนึ่งไปแล้วเมื่อวานนี้หรือ ท่านไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากเป็นผู้ก่อกรรมทารุณในแผ่นดิน และท่านไม่ปรารถนาที่จะเป็นผู้ปรองดองให้ติดต่อกัน

20. และชายคนหนึ่ง⁶ ได้มาจากซานเมืองอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า โอ้มุซาเอ๋ย พวกขุนนางชั้นผู้ใหญ่กำลังปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องของท่าน เพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปเถิด⁷ แท้จริงฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اَسْتَصْرَعَهُ بِالْأَيْمَنِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ
لَهُمُوسَى إِنَّكَ لَعَوَى مُبِينٌ ﴿٢٨﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
يَمْوَسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَيْمَنِ
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٩﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوَسَى
إِنَّكَ السَّلَآءُ يَا تَمْرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُونَكَ فَأَخْرَجْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٣٠﴾

¹ และคาดว่าจะเกิดเหตุร้าย และกลัวว่าจะได้รับโทษเพราะฆ่าคนตาย

² ชาวอิสราเอลที่เขาได้ช่วยไปวันก่อนนั้น ก็ร้องขอความช่วยเหลือให้ปราบชาวค็อพท์ซึ่งเป็นพวกของฟิโรเอานีกคนหนึ่ง

³ มุซาได้กล่าวแก่เขาว่า เมื่อวันก่อนเจ้าเป็นเหตุให้ข้าต้องฆ่าชายคนหนึ่ง วันนี้เจ้าจะทำให้ข้าต้องลำบากใจอีกอย่างนั้นหรือ

⁴ คือเป็นศัตรูกับเขาและชาวอิสราเอล หมายถึงชาวค็อพท์

⁵ คือชาวค็อพท์ได้กล่าวแก่มุซา

⁶ เขาเป็นพวกของฟิโรเอาน แต่เขาเป็นผู้ศรัทธาต่อมุซา

⁷ ก่อนที่พวกเขาจะตามจับท่าน

21. ดังนั้น เขาจึงออกจากเมืองนั้นในสภาพหวาดกลัวว่าจะเกิดภัย¹ เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากหมู่ผู้ธรรม²

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٦﴾

22. และเมื่อเขามุ่งหน้าไปยัง (เมือง) มัดยัน³ เขากล่าวว่า หวังว่าพระเจ้าของฉันทรงชี้แนะแก่ฉันทูทางอันเที่ยงตรง⁴

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَدْيَنُ فَقَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٦٧﴾

23. และเมื่อเขามาพบบ่อน้ำแห่ง (เมือง) มัดยัน เขาได้พบฝูงชนกลุ่มหนึ่งกำลังตักน้ำ⁵ และนอกจากพวกเขาเหล่านั้น เขายังได้พบหญิงสองคนคอยห้าม (ฝูงแกะ)⁶ เขา (มุซา) กล่าวถามว่า เรื่องราวของเธอทั้งสองเป็นมาอย่างไร⁷ นางทั้งสองกล่าวว่า เราไม่สามารถตักน้ำได้ จนกว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจะถอยออกไป และบิดาของเราก็คือคนแก่มาแล้ว⁸

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٦٨﴾

¹ เขาจึงออกเดินทางจากอียิปต์ด้วยกลัวว่าจะถูกจับไป แล้วเขาหันไปพึ่งอัลลอฮ์ด้วยการวิงวอนขอว่า ไม่มีที่พึ่งอื่นใด นอกจากพระองค์

² ให้รอดพ้นจากพวกปฏิเสธศรัทธา และคัมภีร์ของเขาให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของพินอานและพวกพ้องของเขา

³ ซึ่งเป็นเมืองของซุฮัยบ อะลัยฮิสสลาม

⁴ นักตีฟฮิรอธิบายว่า เขาออกเดินทางไปด้วยความกลัว ปราศจากเสบียง ระยะทางระหว่างอียิปต์กับมัดยันเป็นระยะทางเดินประมาณ 8 วัน เขาไม่รู้ทิศทางนอกจากหวังพึ่งพระเจ้าของเขา อัลลอฮ์จึงส่งมะลักมาเป็นผู้ชี้ทาง ระหว่างทางเขาได้ใช้ใบไม้เป็นอาหาร

⁵ เพื่อสัตว์เลี้ยงของพวกเขา

⁶ คือคอยกันมิให้เข้าใกล้บ่อน้ำ

⁷ ทำไมเธอทั้งสองจึงกันฝูงแกะมิให้เข้าใกล้บ่อน้ำ ทำไมจึงไม่ไปตักน้ำกับฝูงชนเหล่านั้น

⁸ ตามธรรมดาเราจะไม่รีบร้อนจนกว่าฝูงชนจะออกไปพร้อมกับสัตว์เลี้ยงของพวกเขาเสียก่อน เราไม่มีกำลังที่จะไปเบียดเสียดพวกเขาเหล่านั้น และเราไม่ต้องการไปปะปนกับพวกผู้ชายพ้อของเราอายุมากแล้วไม่สามารถจะมาทำหน้าที่นี้ได้ เราจึงต้องมาทำหน้าที่นี้เสียเอง

24. ดังนั้น เขาจึงตักน้ำให้แก่นางทั้งสองแล้วก็กลับไปพักได้ร่ม¹ และกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์คืออยากได้ในความดีที่พระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่ข้าพระองค์²

25. นางคนหนึ่งทั้งสองคนได้มาหาเขา³ เดินมาอย่างขวยเขินแล้วกล่าวว่า คุณพ่อของดิฉันขอเชิญท่านไป เพื่อจะตอบแทนค่าแรงแก่ท่านที่ได้ช่วยตักน้ำให้เรา⁴ ครั้นเมื่อเขา (มุซา) ได้มาหาเขา (นะบีซุัยบ) และได้เล่าเรื่องราวแก่เขา เขากล่าวว่า ท่านไม่ต้องกังวล ท่านได้หนีพ้นจากหมู่ชนผู้อธรรมแล้ว⁵

26. นางคนหนึ่งทั้งสองคนกล่าวว่า โอ้คุณพ่อ จำ จ้างเขาไว้ซิ⁶ แท้จริงคนดีที่ท่านควรจะจ้าง

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَكَّلَ إِلَى الْظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

لَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكَ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

¹ คือเขาได้ตักน้ำให้ฝูงแกะของเธอด้วยความสงสาร

² โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ความจริงข้าพระองค์คืออยากได้ความดีจากพระองค์ ข้าพระองค์คืออยากได้อาหารประทังความหิวโหยของข้าพระองค์ นักตีฟซิริกล่าว่า มูซาได้ออกเดินทางจากอียิปต์ไปยังเมืองมัตยันด้วยเท้า เป็นเวลา 7 วัน ไม่ได้กินอาหารอื่นใดนอกจากพืชผักที่ขึ้นอยู่ระหว่างทาง เมื่อไปถึงเมืองมัตยันรองเท้าที่สวมใส่มากก็ขาดวัน ใ้การใช้ไม่ได้

³ ครั้นเมื่อเธอทั้งสองกลับไปหาบิดา ก็ได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้บิดาฟัง บิดาของเธอจึงใช้ให้หนึ่งในสองนางไปเรียกเขามา

⁴ อิบนูกะซิริกล่าว่า ส่วนนั้นนับได้ว่าเป็นมารยาทอันดีงาม โดยเธอมิได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมาหรืออย่างเปิดเผย เพื่อมิให้เขาเกิดความสงสัย

⁵ คือได้เล่าเรื่องราวและสาเหตุที่เขาต้องหนีกระเจิดกระเจิงมาจากอียิปต์ แล้วซุัยบได้กล่าวกับเขาว่า ท่านอย่าได้กลัวเลย ขณะนี้ท่านอยู่ในเมืองที่ปลอดภัยแล้ว ฟิรเอานไม่มีอำนาจที่จะเอาตัวท่านไปได้

⁶ เพื่อเป็นผู้เลี้ยงดูและให้น้ำฝูงแกะของเรา

เขาไว้คือ ผู้ที่แข็งแรง ผู้ที่ซื่อสัตย์¹

27. เขา (ซุอัยบ) กล่าวว่า แท้จริง ฉันต้องการจะให้ท่านสมรสกับลูกสาวคนหนึ่งในสองคนนี้ โดยท่านจะต้องทำงานให้ฉัน 8 ปี และถ้าท่านทำให้ครบ 10 ปี ก็เป็นความดีที่มาจากท่าน ฉันไม่ต้องการที่จะทำความลำบากให้ท่าน อินชาอัลลอฮ์ ท่านจะพบฉันอยู่ในหมู่คนดี

28. เขา (มุซา) กล่าวว่า นั่นคือ (ข้อสัญญา) ระหว่างฉันกับท่าน ฉันจะปฏิบัติให้ครบหนึ่งในกำหนดทั้งสอง จะไม่เกิดโทษแก่ฉัน² และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เรากล่าวเป็นสัญญา

29. ครั้นเมื่อมุซาปฏิบัติครบกำหนดแล้ว³ และได้เดินทางไปพร้อมกับครอบครัวของเขา⁴ เขาได้มองเห็นไฟลุกอยู่ข้างภูเขาสูง เขาจึงพูดกับครอบครัวของเขาว่า จงอยู่ที่นี้ก่อน แท้จริง

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ إِحْدَى ابْنَتِي هَاتَيْنِ
عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَتَّىٰ حَجَّجَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ
عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ
عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ
وَكَاسٍ ﴿٢٨﴾

﴿٢٩﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ
مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا
إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
أَوْ خَزَائِنٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

¹ มีรายงานกล่าวว่า ซุอัยบได้ถามนางที่ไปตามเขามาว่า เจ้ารู้ได้อย่างไรว่าเขาแข็งแรงและซื่อสัตย์ นางตอบว่า เขายกก้อนหินที่ชาย 10 คนจะยกมันด้วยความลำบาก เมื่อฉันเดินมากับเขา ฉันเดินอยู่ข้างหน้าเขา เขาได้พูดกับฉันว่า ขอให้เขาเดินข้างหน้าและคอยแนะทางให้เขาด้วย เมื่อฉันมาหาเขา เขาได้ลดสายตาลงและไม่มองมายังฉัน เมื่อซุอัยบได้ฟังนางเล่าดังนั้นจึงมีความพอใจที่จะรับเขาเป็นบุตรเขยและแต่งงานให้กับลูกสาวคนหนึ่งของเขา

² และจะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่ฉัน

³ คือกำหนดที่ได้ตกลงกันไว้ อิบนุอบบาสกล่าวว่า ได้ปฏิบัติครบกำหนดที่สมบูรณ์ยิ่ง คือ 10 ปี

⁴ เพื่อไปยังอียิปต์

ฉันเห็นไฟ¹ บางทีฉันจะนำข่าวจากที่นั่นมาให้พวกท่าน หรือเอาตุ้มไฟมา เพื่อพวกท่านจะได้อบอุ่นขึ้น

30. เมื่อเขาได้มาที่มัน (ไฟ)² ได้มีเสียงเรียกจากริมที่ลุ่มทางด้านขวา ในสถานที่ที่มีความจำเริญ ณ ที่ต้นไม้ ว่า โอ้มุซาเอ๋ย แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก³

31. และจงโยนไม้เท้าของเจ้า เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกบุง⁴ เขาก็ผินหลังกลับและไม่กลับมามองอีก⁵ โอ้มุซาเอ๋ย จงเข้าไปใกล้เถิดและอย่าหวาดกลัว แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ปลอดภัย⁶

32. จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาว ปราศจากอันตรายใดๆ⁷ และจงเอามือแนบตัวเจ้าไว้เพื่อให้คลายความตกใจ⁸

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْسُحْ
إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْسُحُ آفِئِدَةً
وَلَا يَخْفَىٰ مِنْكَ مِنَ الْآمِينَ ﴿٢١﴾

أَسْلَمَ بِدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَانِحًا مِنْ الرَّهْبِ فَذَلِكَ
بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

¹ นักตีพชีรอธิบายว่า มันเป็นคืนที่หนาวจัดและพวกเขาทั้งหลายหวาดด้วย นอกจากนี้ผู้เฒ่าแก่ที่นำมาจากนั้นก็แตกกระเจิงไป เพราะลมพายุพัดอย่างหนัก

² เมื่อเดินทางมาถึงเขาไม่พบไฟ พบแต่แสงสว่าง

³ คือมีเสียงเรียกว่า ผู้ที่สนทนากับเจ้านั้นคือข้า อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้บริสุทธิ์จากลักษณะที่บกพร่องพระเจ้าแห่งมนุษย์ โยนิและสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมด

⁴ เมื่อเขาโยนไม้เท้าลงไป มันได้กลายเป็นงู

⁵ เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหว ก็วิ่งหนีไป โดยไม่หันหลังกลับมามองดูอีก

⁶ ดังนั้นจึงมีเสียงเรียกให้กลับไปยังที่เก่า และอย่าได้กลัวมันเลย เพราะเจ้าอยู่ในสภาพที่ปลอดภัย มีผู้คุ้มครองอยู่แล้ว

⁷ เช่น ไรคราย และไรครือต่าง ซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจของสังคม

⁸ คือให้เอามือขวาสอดเข้าไปใต้รักแร้ซ้ายโดยให้แนบติดกับหน้าอก จะทำให้คลายความตกใจหรือกลัวจากงูและจากทุกสิ่ง

ดังนั้นนี่คือหลักฐานทั้งสอง¹ จากพระเจ้า
ของเจ้าไปยังฟิรเอาน์และบุคคลชั้นหัวหน้าของ
เขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน²

33. เขา (มุซา) กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้า
พระองค์แท้จริงข้าพระองค์ได้ฆ่าคนหนึ่งจาก
พวกเขา ดังนั้นข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะฆ่า
ข้าพระองค์³

34. และพี่ชายของข้าพระองค์คือฮารุน เขา
พูดจาคล่องแคล่วกว่าข้าพระองค์⁴ ดังนั้น ขอ
ได้โปรดส่งเขาเป็นผู้ช่วยร่วมกับข้าพระองค์
ด้วยเถิดเพื่อเขาจะได้ยืนยันให้แก่ข้าพระองค์⁵
แท้จริงข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธ
ข้าพระองค์⁶

35. พระองค์ตรัสว่า เราจะให้เจ้ามีความเข้ม
แข็งด้วยพี่ชายของเจ้า และเราจะให้เจ้าทั้งสอง
มีอำนาจ⁷ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าไม่ถึงเจ้าทั้งสอง

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْنَا
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَجَعَلْنَا لَكُمَا
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَنْبِيَاءِنَا
أَنْتَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

¹ คือทั้งสองประการนั้นเป็นหลักฐานอันแจ่มชัด ที่จะยืนยันถึงข้อเท็จจริงของเจ้า

² คือไม่เชื่อฟังและไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งของเรา

³ ข้าพระองค์ได้ฆ่าชาวอียิปต์ (คือฟัท) คนหนึ่งซึ่งเป็นวงศวานของฟิรเอาน์ ข้าพระองค์กลัวว่าเมื่อข้า
พระองค์ไปหาเขาแล้วพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์ ในการนี้มุซาได้ขอให้เพิ่มพลังสนับสนุนจากพระเจ้า
ของเขา เพื่อจะได้เผชิญหน้ากับฟิรเอาน์ ด้วยการแต่งตั้งพี่ชายของเขาให้เป็นมนตรี

⁴ เพราะมุซาพูดไม่ขัด ติดอ่าง เนื่องจากอมถ่านไฟขณะที่ยังเป็นเด็กเล็ก

⁵ เพื่อจะได้ชี้แจงพวกเขาแทนข้าพระองค์ ในสิ่งที่ข้าพระองค์จะพูดกับเขาด้วยหลักฐานที่ชัดแจ้ง

⁶ ข้าพระองค์กลัวว่าหากข้าพระองค์ไม่มีผู้ช่วยเหลือ พวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์ เพราะพวกเขาไม่เข้าใจ
ข้าพระองค์พูด

⁷ เราจะให้เจ้าทั้งสองมีอำนาจเหนือฟิรเอาน์และพลพรรคของเขา

ดอกเพราะสัญญาณต่าง ๆ ของเรา¹ เจ้าทั้งสอง
และผู้ตามเจ้าทั้งสองเป็นผู้ชนะ²

36. ดังนั้น เมื่อมุซาได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วย
สัญญาณทั้งหลายอันชัดแจ้งของเรา³ พวกเขา
กล่าวว่า มันมิใช่อะไรอื่น นอกจากเวทมนตร์
ที่ถูกก่ขึ้น⁴ และเราไม่เคยได้ยินข้อกล่าวอ้าง
เช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย⁵

37. และมุซากล่าวว่า พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่ง
ถึงผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องมาจากพระองค์
และผู้ที่ยกบฏที่ฝ่าฝืนจะเป็นของเขา
แท้จริงพวกอธรรมนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ⁶

38. และฟิรอานากล่าวว่า โอ้ปวงบริวาร
เอ๋ย ฉันไม่เคยรู้จักพระเจ้าอื่นใดของพวกท่าน

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا يَبْتَغِي قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا
فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ
مِن عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنَّ عَلَى الطِّينِ

¹ คือไม่มีทางจะเข้าไปถึงเพื่อทำร้ายเจ้าทั้งสองดอก เพราะเราเป็นผู้สนับสนุนเจ้าทั้งสอง ด้วยสัญญาณต่าง ๆ ของเราที่มีศรัทธา

² ผลสุดท้ายความสำเร็จจะเป็นของเจ้าทั้งสองและผู้ติดตามเจ้า ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะเป็นผู้ชนะเหนือหมู่ชนผู้ก่ออาชญากรรม

³ ที่บ่งชี้ถึงความจริงที่ว่า เขาเป็นรอซูลมาจากอัลลอฮ์

⁴ สิ่งที่ท่านนำมาเสนอเรา เช่น ไม้เท้าและมือนั้น มันเป็นเวทมนตร์ที่ท่านก่ขึ้นด้วยตัวท่านเอง แล้วก็ให้นำเอาไปเกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์

⁵ เราไม่เคยได้ยินข้อกล่าวอ้างเช่นนี้ คือข้อกล่าวอ้างเกี่ยวกับเรื่องของความเป็นเอกภาพในสมัยบรรพบุรุษของเราในสมัยก่อน ๆ เลย

⁶ สิ่งที่คุณนำมาให้พวกท่านนั้นเป็นของจริงและเป็นแนวทางที่ถูกต้อง มิใช่เป็นเวทมนตร์คาถา พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งว่าฉันทันเป็นผู้ถูกต้องและพวกท่านนั้นเป็นผู้บ่อนทำลาย และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าใครจะได้รับการตอบแทนที่นำสรรเสริญทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ผู้ธรรม และสารเลว และกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น จะไม่ประสบความสำเร็จและความเจริญเลย

นอกจากฉัน¹ โอ้ฮามานเอ๋ย จงเผาตินให้ฉัน
ด้วยแล้วสร้างโครงสร้างระฟ้า เพื่อที่ฉันจะได้ขึ้น
ไปดูพระเจ้าของมุซา² และแท้จริงฉันคิดว่า
เขาน้อยอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ³

39. และเขา (ฟิโรอาาน) และไพร่พลของเขาได้
หยิ่งผยอง ในแผ่นดินโดยอธรรม⁴ และพวกเขา
คิดว่า แท้จริงพวกเขานั้นจะไม่ถูกนำกลับไป
ยังเรา⁵

40. ดังนั้น เราได้ลงโทษเขาและไพร่พลของเขา
เราได้โยนพวกเขาลงในทะเล⁶ แล้วจึงพิจารณา
เกิด บันปลายของพวกอธรรมเป็นเช่นไร⁷

41. และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า⁸
เรียกร้องไปสู่รกฏะฮ์อันหมั และในวันกียามะฮ์
พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ⁹

فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَمَسِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ
مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَسْتَكَبِرَ هُوَ وَحُجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَوَطَّأُوا أَنفُسَهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَحُجُودَهُ فَبَدَدْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَحَمَلْنَاهُمْ أَيمَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكِبَرِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصُرُونَ ﴿٤١﴾

¹ อิบน์อับบาสกล่าวว่า ข้อความนี้กับคำกล่าวของเขาที่ว่า ฉันคือพระเจ้าผู้ส่งของพวกท่าน เป็น
ระยะเวลา 40 ปี ศัตรูของอัลลอฮ์ผู้นี้กล่าวเท็จ ยิ่งกว่านั้นเขารู้ดีว่าเขามีพระเจ้าผู้ทรงให้บังเกิดเขาและ
พลพรรคของเขา

² ซึ่งเขาอ้างว่า พระองค์ทรงส่งเขามาเป็นร่อซูล

³ ในข้ออ้างของเขาที่ว่า บนชั้นฟ้ามีพระเจ้า

⁴ เพราะไม่ศรัทธาต่อมุซาในแผ่นดินของอียิปต์ ด้วยความอธรรมและโอหัง

⁵ พวกเขาคิดว่าจะไม่มีการฟื้นคืนชีพ ไม่มีการชำระสอบสวน และไม่มีการตอบแทน

⁶ เราได้ให้พวกเขาจมน้ำตายหมด ไม่เหลือสักคนเดียว

⁷ มุฮัมมัดจงดูเถิดว่า บันปลายของพวกอธรรมเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาต่อต้านและหยิ่งผยองอย่างที่สุด จะ
เป็นเช่นไร

⁸ คือเป็นผู้นำและหัวหน้าในการปฏิเสธศรัทธา เพื่อให้พวกที่หลงทางปฏิบัติตามพวกเขา

⁹ ให้พ้นจากการลงโทษของเราไปได้

42. และเราได้ให้การสาปแช่งตามติดพวกเขาในโลกนี้¹ และในวันกียามะฮ์พวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขับไล่ออกจากความเมตตา

43. และโดยแน่นอนเราได้ประทานครัมภีร์แก่มุซา² หลังจากที่เรได้ทำลายชนชาติในรุ่นก่อนๆ³ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่ปวงมนุษย์⁴ และเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นความเมตตาเพื่อว่าพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ⁵

44. และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้านข้างทิศตะวันตก⁶ เมื่อเราได้กำหนดกิจการแก่มุซา⁷ และเจ้ามิได้ปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเป็นพยาน⁸

45. และแต่ทว่าเราได้บังเกิดอีกหลายศตวรรษ⁹ แล้วการมีชีวิตรออยู่ที่ยืนยาวแก่พวกเขา¹⁰ และ

وَأَتَعْنَتُهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصِيرًا لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٨﴾

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ
وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتَلَوًا
عَلَيْهِمْ ؕ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿١٩﴾

¹ คือเป็นการสาปแช่งจากอัลลอฮ์ บรรดาอะลอิกะฮ์ และบรรดาผู้ศรัทธา

² คือคัมภีร์เตารอต

³ เช่น ชนชาตินูหฺ อัด ษะมุต ลุฎ และอื่น ๆ ที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อบรรดาอรุซูลของพวกเขา

⁴ คือปะเนอีสรออีล

⁵ คือเป็นแนวทางที่ถูกต้องเป็นความเมตตาแก่ผู้ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้น เพื่อจะได้ยึดถือเป็นบทเรียนและคำสั่งสอน

⁶ ซึ่งเป็นสถานที่ที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสกับมุซา

⁷ ขณะที่เราจะฮียแก่มุซาให้เป็นนะบี และเราบัญชาให้เขาไปหาฟิรเอานและพวกพ้องของเขา

⁸ คือเจ้ามิได้อยู่ร่วมในที่นั้น แต่อัลลอฮ์ ทรงวะฮียแก่เจ้า เพื่อเป็นหลักฐานและข้อยืนยันความจริงแก่เจ้า หรือเพื่อแจ้งแก่พวกเขาถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งเป็นสิ่งพันญานวิสัย

⁹ คือประชาชาติอีกหลายยุคหลังจากมุซา

¹⁰ แล้วพวกเขา ก็ลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์ พวกเขาได้แก่ไซบิดเบือนข้อบัญญัติต่างๆ เราจึงส่งเจ้ามาเพื่อฟื้นฟูเรื่องของศาสนา

เจ้ามิได้ปรากฏอยู่ร่วมกับกลุ่มชนมดัยน เพื่อ
สาธยายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา¹
แต่ว่าแท้จริงเราเป็นผู้ส่ง (เจ้ามา)²

46. และเจ้า (มุฮัมมัด) มิได้ปรากฏอยู่ทางด้าน
ข้างของภูเขาฏูร เมื่อเราได้ร้องเรียก³ แต่มัน
เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อเจ้า
จักได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ที่มีได้มีผู้ตักเตือน
คนใดมายังพวกเขาก่อนหน้าเจ้า⁴ เพื่อว่าพวกเขา
จะได้ไคร้ครวญ

47. และหากมิใช่เคราะห์กรรมหนึ่งประสบแก่
พวกเขา เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเขาที่ได้
กระทำไว้ก่อน⁵ แล้วพวกเขาก็จะพูดขึ้นว่า ข้า
แต่พระเจ้าของเรา เหตุใดพระองค์จึงไม่ส่งร่อซูล
คนหนึ่งมายังพวกเรา เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตาม
โองการทั้งหลายของพระองค์ท่าน และเราจะ
ได้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา

48. ครั้นเมื่อสั่งธรรมจากเราได้มายังพวกเขา⁶
พวกเขากล่าวว่า ทำไมเขา (มุฮัมมัด) จึงมิได้รับ
เยี่ยงกับที่มุซาได้รับเล่า ก็พวกเขามิได้ปฏิเสธ

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَةً
مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ
مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
مَا آتَيْنَاكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُرِيتِ
مِثْلَ مَا أُورِيتِ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُورِيتِ
مُوسَىٰ مِن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا

¹ เพื่อเจ้าจะได้รู้ข่าวคราวของมุซาและซุัยบ และบุตรสาวทั้งสองของเธอ แล้วสาธยายเล่าเรื่องนั้นแก่ชาว
มักกะฮ์

² คือเราเป็นผู้ส่งเจ้ามาสู่ชาวมักกะฮ์ และเราได้บอกชื่อนั้นแก่เจ้า มิฉะนั้นแล้วเจ้าจะไม่รู้เรื่องมันเลย

³ คือร้องเรียกมุซาและสนทนากับเขา

⁴ เจ้ามิได้รู้เห็นสิ่งใดเลยจากข่าวคราวและเรื่องราวของบรรดานะบี แต่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าและได้เล่าแก่เจ้า
มันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อจะได้ตักเตือนกลุ่มชนที่มีได้มีร่อซูลส่งมายังพวกเขา
ก่อนหน้าเจ้า

⁵ คือเมื่อการลงโทษได้ประสบแก่พวกเขา เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการฝ่าฝืนของพวกเขา

⁶ คือมุฮัมมัดพร้อมด้วยอัลกุรอานที่เป็นปาฏิหาริย์จากเรา

สิ่งที่ถูกประทานให้แก่มุขามาก่อนดอกหรือ¹ พวกเขาบอกว่า ทั้งสองคือเวทมนตร์ที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน² และว่า เราเป็นผู้ปฏิเสธทั้งสิ้น³

49. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ดั่งนั้น พวกท่านจงนำคัมภีร์สักเล่มหนึ่งจากอัลลอฮ์ ที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งกว่าทั้งสอง⁴ เพื่อฉันจะได้ปฏิบัติตามมัน หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง⁵

50. หากพวกเขาไม่ยอมสนองตอบเจ้า⁶ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาเท่านั้น⁷ และผู้ใดเล่าจะหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขา โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่กลุ่มชนผู้ธรรม

51. และโดยแน่นอน เราได้ให้พระดาร์ส (อัล-กูรอาน) สืบต่อเนื่องกันแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ⁸

وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرٍ نَّ

قُلْ فَأَنُؤَابِكُنَّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
تَبِعَهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

فَإِن لَّمْ يَرْجِعُوا إِلَيْكَ فَاعْلَمُ أَنَّمَا يُبِيعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعْدَ
هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ لَعَلَّهُمْ يَنذَكُرُونَ ﴿٥١﴾

¹ คืออัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสตอบพวกเขาว่า ก็มนุษย์มิได้ปฏิเสธในสิ่งที่ถูกประทานมาให้มุขานในโองการที่ขัดแย้งดอกหรือ

² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า ทั้งคัมภีร์อัลเตวารอตและคัมภีร์อัลกูรอานเป็นเวทมนตร์ทั้งคู่ ที่ให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน

³ คือเราเป็นผู้ปฏิเสธไม่เชื่อถือคัมภีร์ทั้งสอง

⁴ คือเมื่อพวกท่านปฏิเสธไม่เชื่อคัมภีร์ทั้งสอง ทั้ง ๆ ที่มันประมวลไว้ด้วยบทบัญญัติต่าง ๆ และสุกมต่าง ๆ ตลอดจนจริยธรรมอันดีงามต่าง ๆ

⁵ ว่าคัมภีร์ทั้งสองนั้นเป็นเวทมนตร์

⁶ คือตอบสนองสิ่งที่เจ้าขอร้องจากพวกเขา ให้นำคัมภีร์อื่นจากทั้งสองมา

⁷ โดยปราศจากหลักฐานและข้อยืนยัน

⁸ คือมีทั้งสัญญาดีและสัญญาร้าย เรื่องราวและบทเรียน ช้อแนะนำและคำสั่งสอน เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญพิจารณา

52. บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนมัน (อัลกุรอาน)¹ พวกเขาศรัทธาในมัน (อัลกุรอาน)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. และเมื่อ (อัลกุรอาน) ได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า เราศรัทธาในมัน แท้จริงมันคือสัจธรรมมาจากพระเจ้าของเรา แท้จริงเราเป็นผู้มอบน้อมมาก่อนนี้²

وَإِذْ نُنزلُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. คนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้ง³ เนื่องจากพวกเขาได้อุตหน⁴ และพวกเขาป้องกันความชั่วด้วยความดี⁵ และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبِذَرُوا
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

55. และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องไร้สาระ พวกเขาก็ผินหลังออกห่างไปจากมัน⁶ และกล่าวว่า การงานของเราที่จะได้แก่เรา และการงานของพวกท่านก็จะได้แก่พวกท่าน⁷ ศานติแต่พวกท่าน⁸ เราจะไม่ขอร่วมกับพวกงมงาย⁹

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْنِئُ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

¹ คือบรรดาผู้ศรัทธาชาวอะซุลกิตาบ ที่เราได้ประทานคัมภีร์อัลเตอรอตและอัลอินญีลแก่พวกเขา ก่อนหน้าอัลกุรอาน

² ก่อนหน้าที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา พวกเขาเป็นผู้ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ เป็นผู้ยอมจำนนต่อพระบัญชาของพระองค์ เป็นผู้ศรัทธาว่ามุฮัมมัดจะถูส่งมาและอัลกุรอานจะถูกประทานให้เขา

³ เขาเหล่านั้นจะได้รับรางวัลตอบแทน 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งในการศรัทธาต่อคัมภีร์ของพวกเขา และอีกครั้งหนึ่งในการศรัทธาของพวกเขาต่ออัลกุรอาน

⁴ เพราะการอดทนของพวกเขาต่อการปฏิบัติตามสัจธรรม และการอดทนของพวกเขาต่อการถูกทำร้ายในหนทางของอัลลอฮ์กล่าวกันว่า เช่น ซัลมาน และอับดุลลอฮ์ อิบน์ ซัลลาม

⁵ คือ ป้องกันคำพูดที่น่าเกลียด เช่น การด่า การประณาม ด้วยคำพูดที่ดี และการอภัย

⁶ เมื่อได้ยินการด่า การประณาม และการกล่าวร้ายจากพวกกุฟฟาร พวกเขาจะหันหลังเดินห่างออกไปโดยไม่โต้ตอบแต่ประการใด

⁷ คือเราเดินกันคนละทางแล้ว

⁸ คือเป็นศานติชั่วคราว มิได้หมายถึงการกล่าวทักทาย

⁹ เราจะไม่ขอร่วมเป็นเพื่อน และสังสรรค์กับพวกเขา

56. แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้¹ แต่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์² และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٦٦﴾

57. และพวกเขาบอกว่า หากเราปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องร่วมกับท่าน พวกเราจะถูกจุดกระชากออกจากแผ่นดินของเรา³ และเรามิได้ตั้งหลักแหล่งแก่พวกเขาในเขตหวงห้ามอันปลอดภัยดอกหรือ⁴ ซึ่งผลไม้ทุกชนิดถูกนำมายั้งที่นั่น เป็นเครื่องยังชีพที่มาจากเรา⁵ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

وَقَالُوا إِن نَّبِعِ الْمُدَيِّ مَعَكَ نُنْخَطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا مَاءِ إِنَّا بِمِحْجَى إِلَيْهِ شَرْتُمْ كُلَّ شَيْءٍ وَرَزَقْنَا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

58. และก็น้อยแล้วที่เราได้ทำลายเมืองซึ่งผยองลำพองในความเป็นอยู่ของมัน⁶ ดังนั้น นั่นคือที่พำนักของพวกเขา จะไม่มีใครพักอยู่

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرْتُمْ مَعِشَتَهَا فَبَلَغَتْ سِنِينَ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٦٨﴾

¹ ถึงแม้เจ้าจะใช้ความพยายามสักปานใดก็ตาม

² แต่ด้วยอำนาจของพระองค์ พระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงลิขิตแก่เขาแล้ว ฉะนั้นจึงมอบหมายการงานของเจ้าต่อพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งว่าใครคือผู้ที่จะได้รับความสุขและใครคือผู้ที่ได้รับความทุกข์ นักตีฟชีรกกล่าวว่า อาเยฮ์นั้นถูกประทานลงมาเกี่ยวกับลุงของท่านคืออะบูฏอลิบ ขณะที่ท่านอะบี คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์ซัลลัม เสนอให้เขารับนับถืออิสลามก่อนที่เขาจะสิ้นชีวิต แต่เขาปฏิเสธ

³ พวกเขาฟารุกโรฮ์กล่าวว่า เรากลัวพวกอาหรับจะจุดกระชากพวกเราออกจากดินแดนของเรา แล้วก็รวมหัวกันเล่นงานพวกเรา

⁴ คือเรามีได้ป้องกันเลือดเนื้อของพวกเขา และทำให้เขตหวงห้ามปลอดภัย ด้วยการให้บ้านแก่แก่หลังนี้เป็นเขตหวงห้ามดอกหรือ ในเมื่อสถานที่แห่งนี้เป็นเขตหวงห้ามปลอดภัยแก่พวกเขาในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วมันจะไม่ใช่สถานที่ที่ปลอดภัยแก่พวกเขาในสภาพการเป็นอิสลามของพวกเขาดอกหรือ

⁵ ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่ราบลุ่ม ไม่มีการเพาะปลูก

⁶ คือพวกเขาได้เนรคุณต่ออนุมุสฮ์ของอัลลอฮ์ พระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาและทำลายล้างบ้านเรือนของพวกเขา

หลังจากพวกเขาเว้นแต่เพียงเล็กน้อย¹ และเราเป็นผู้รับทนายาท

59. และพระเจ้าของเจ้ามิได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย² จนกว่าพระองค์จะทรงแต่งตั้งรอสูลขึ้นในเมืองหลวงนั้น โดยสารธยายโองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา³ และเรามีได้เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลาย เว้นแต่ชาวเมืองนั้นเป็นผู้ธรรม⁴

60. และสิ่งใดที่พวกเจ้าได้รับนั้น มันเป็นเพียงปัจจัยแห่งชีวิตของโลกนี้ และเป็นเครื่องประดับของมัน⁵ แต่ที่อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและจริงกว่า⁶ พวกเจ้าไม่ใช่ปัญญาใคร่ครวญดอกหรือ

61. ดังนั้นผู้ใดที่เราได้ให้สัญญาแก่เขาซึ่งเป็นสัญญาอันดีงาม เขาก็จะเป็นผู้พบมัน⁷ จะเหมือนกับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัยแก่เขาซึ่งปัจจัยแห่ง

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ إِنَّا نَآءِمًا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ ۖ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

أَفَن وَعَدْتَهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

¹ คือพวกเดินทางผ่านไปมา เข้าไปพำนักเพียงชั่วคราว

² ที่ปฏิเสธศรัทธา

³ เพื่อประกาศเผยแพร่นำเสนอของอัลลอฮ์แก่พวกเขา โดยป้องกันข้อแก้ตัวและข้อกล่าวอ้างใดๆ

⁴ คือชาวเมืองของมันเหมาะสมคู่ควรแก่การถูกทำลาย เพราะพวกเขาเป็นกรานที่จะปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่เราได้ส่งรอสูลมาให้พวกเขาแล้ว

⁵ คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่มนุษย์ เช่น ทรัพย์สินสมบัติ และความดีต่างๆ นั้น มันเป็นเพียงปัจจัยเล็กน้อย ที่พวกเจ้าจะได้ใช้มันในชีวิตนี้เท่านั้น แล้วมันก็จะสูญสลายพินาศไป

⁶ ส่วนที่อัลลอฮ์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่บ่าวผู้ากรนั้น เช่น ผลบุญแห่งการตอบแทน และความโปรดปรานที่ยั่งยืนตลอดไปนั้นย่อมดีกว่าและประเสริฐกว่าปัจจัยที่สูญสลายยิ่งนัก

⁷ คือผู้ใดที่เราได้สัญญากับเขาว่า จะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์อย่างแน่นอนและเขาจะพำนักอยู่อย่างเป็นสุขตลอดเวลาเขาก็จะได้รับการตอบแทนโดยมิต้องสงสัย เพราะอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผิดสัญญา

ชีวิตของโลกนี้¹ แล้วในวันกิยามะฮ์เขาจะเป็น
ผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้ากระนั้นหรือ²

62. และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียก
พวกเขาแล้วตรัสว่า ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้าที่
พวกเจ้ากล่าวอ้าง³

63. บรรดาผู้ที่พระดำรัสคู่ควรแก่พวกเขา⁴
กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเรา เหล่านี้คือบรรดา
ผู้ที่เราทำให้หลงผิด เราได้ทำให้พวกเขาหลงผิด
เช่นเดียวกับที่เราได้หลงผิดเอง⁵ เราขอปลื้มตัว
ออกแต่พระองค์ และพวกเขามีได้เคารพภักดี
ต่อเราจริง ๆ ดอก⁶

64. และจะมีเสียงกล่าวว่า จงเรียกร้องภาคี
ของพวกเจ้า⁷ พวกเขาก็ร้องเรียกพวกมัน แต่
พวกมันไม่ชานรับพวกเขา และเมื่อพวกเขา
ได้เห็นการลงโทษ พวกเขาก็คาดหวังว่าหาก
พวกเขาได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

وَيَوْمَ يُدْعَاهُمْ فَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَائِي الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا آغْوَيْنَاهُمْ كَمَا آغْوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كُنَّا أُولِي آيَاتِكَ الْيَبْدُونَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คือผู้ที่มิชีวิตอยู่ในโลกนี้ด้วยปัจจัยยังชีพที่สูญสลาย มีความกังวลใจ หนักอกหนักใจเมื่อเขาสูญเสียมัน
ไปก็ใจเศร้าโศกเสียใจ

² เพื่อได้รับการลงโทษ บุคคลสองประเภทดังกล่าวจะเท่าเทียมกันหรือ

³ คือไหนเล่าพระเจ้าที่เป็นรูปปั้นหรือเจดีย์ ที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นจากข้า และพวกเจ้าอ้างว่าพวกมัน
จะช่วยเหลือพวกเจ้าได้

⁴ คือบรรดาหัวหน้าของพวกเขาซึ่งการลงโทษจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา เพราะการหลงผิดของพวกเขา

⁵ คือเรามีได้บังคับให้พวกเขาหลงผิดปฏิบัติตามเรา แต่ด้วยการกระชิบกระซาบและการหลอกลวงให้เห็น
ผิดเป็นชอบ

⁶ แต่พวกเขาเคารพภักดีความใคร่และต้นหาของพวกเขาเองต่างหาก

⁷ มีเสียงกล่าวแก่พวกกุฟฟารว่า จงเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้า
ได้เคารพสักการะมันเพื่อช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์

65. และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้ว
ตรัสว่า พวกเจ้าได้ตอบแก่บรรดารอซูลว่า
อย่างไร¹

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥﴾

66. ดังนั้น ข้อแก้ตัวได้ทำให้พวกเขาผิดมนใน
วันนั้น ฉะนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ถามซึ่งกันและกัน²

فَعَمِيَّتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

67. ส่วนผู้ลู่แก่โทษ³ และศรัทธา และประกอบ
ความดี บางที่เขาจะอยู่ในหมู่ผู้บรรลุความสำเร็จ

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَسَوْفَ
أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٢٧﴾

68. และพระเจ้าของเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์
ทรงประสงค์และทรงเลือก⁴ สำหรับพวกเขาไม่
มีสิทธิ์ในการเลือก⁵ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์
และพระองค์ทรงสูงส่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี⁶

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٨﴾

69. และพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงรอบรู้สิ่งที่
หัวใจของพวกเขาปกปิดอยู่ และสิ่งที่พวกเขา
เปิดเผย⁷

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٢٩﴾

¹ คือพวกเจ้าศรัทธาต่อพวกเขาหรือปฏิเสธศรัทธา

² คือหลักฐานและข้อแก้ตัวไม่เป็นที่ปรากฏ พวกเขาจึงจะงักงัน ไม่ว่าจะหาคำตอบใด ๆ มากแก้ตัวได้

³ คือกลับเนื้อกลับตัวจากการฮิริกและกุฟรฺ

⁴ ไม่มีผู้ใดคัดค้านพระองค์ได้ มุกอติลกล่าวว่า อาเยฮฺนี้ถูกประทานลงมาสำหรับ อัลละลีด อิบnul มุหิเราะฮฺ เมื่อเขากล่าวว่าหากอัลกุรอานถูกประทานลงมาแก่ชายผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งในสองหมู่บ้านนี้

⁵ แต่การเลือกและความประสงค์เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียว

⁶ ไม่มีผู้ใดจะเป็นคู่แข่งในอำนาจของพระองค์ หรือจะเป็นภาคีกับพระองค์ในการเลือก และในการบริหารของพระองค์

⁷ เช่นการปฏิเสธศรัทธา การเป็นศัตรูกับท่านร่อซูลและบรรดามุอฺมิน คำพูดที่เปิดเผยคือคำพูดเขาจะเขี่ยท่านร่อซูล เช่นอัลลอฮ์มิได้ประทานอัลละฮฺยแก่ผู้ใด เว้นแต่แก่เด็กกำพร้าของอะบีฏอลิบกระนั้นหรือ

70. และพระองค์คืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์เท่านั้นบรรดาการสรรเสริญในโลกนี้และโลกหน้า¹ และ การช้ขาดนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และยังพระองค์เท่านั้นพวกเจ้าจะถูกลงโทษ²

71. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)³ พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำแสงสว่าง⁴ มาให้แก่พวกท่าน พวกท่านไม่รับฟังบ้างหรือ⁵

72. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันอยู่ตลอดไปแก่พวกท่านจนถึงวันกิยามะฮ์ พระเจ้าองค์ใดเล่าอื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำกลางวันมาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้พักผ่อนในเวลา นั้น พวกท่านไม่พิจารณาไตร่ตรองดูบ้างหรือ⁶

73. และเพราะความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้มีกลางวันและกลางคืน⁷

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى
وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرَ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ
فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٠﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

¹ เพราะพระองค์ทรงมีญุศุศต่อปวงบ่าว ด้วยความโปรดปรานทั้งหลายทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

² เพื่อที่จะตอบแทนแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานทุกคนด้วยผลงานของเขา

³ จงกล่าวแก่พวกต้อร์อันซาวมักกะฮ์

⁴ ที่พวกเจ้าใช้ทำประโยชน์จากมัน ในการดำรงชีวิตของพวกเจ้า

⁵ เพื่อทำความเข้าใจแล้วนำไปเป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ ตะอาลา บ้างหรือ

⁶ คือพวกเจ้าไม่พิจารณาดูบ้างดอกหรือในความมืดและความหลงทาง ที่พวกเจ้ากำลังมกมายอยู่

⁷ อันเนื่องมาจากเดซานุกาฟของพระองค์ และความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อปวงบ่าว พระองค์ทรงทำให้กลางวันและกลางคืนหมุนเวียนโคจรอย่างเที่ยงตรงและมีประสิทธิภาพ

เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนในเวลานั้น และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์¹ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ²

74. และ (จงรำลึกถึง) วันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า ไหนเล่าเหล่าภาคีของข้า ที่พวกเขาเจ้ากล่าวอ้าง

وَيَوْمَ نَبِّأُ بِهِم فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

75. และเราได้เอาพยานออกมาจากทุก ๆ ประชาชาติ³ แล้วเราได้กล่าวว่ จงนำหลักฐานของพวกเจ้ามา⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงรู้ว่า แท้จริงลัทธิธรรมนั้นเป็นของอัลลอฮ์⁵ และสิ่งที่พวกเขาได้กู้อื่นนั้นได้สูญหายไปจากพวกเขา

وَرَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
هَآؤُنَا بُرْهَانُنَا فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

76. แท้จริงกออรุนมาจากพวกพ้องของมุซา⁶ เขาได้กตขี้ต่อพวกเขา และเราได้ประทานทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่เขา จนกระทั่งลูกกัญแจทั้งหลายของมันนั้น เมื่อคนแข็งแรงกลุ่มหนึ่งยกแบกด้วยความยากลำบาก⁷ เมื่อพวกพ้อง

﴿ إِن فَتَرُونَ كَاتِبِينَ قَوْمِ مُوسَى فَبَعَثْنَا
عَلَيْهِمْ وَءَايَاتِنَا مِنَ الْكُتُبِ مَا إِن مَفَاحِحَهُ لَنَسُوا
يَالْعَصْبَةَ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

¹ คือหลังจากได้พักผ่อนแล้ว พวกเขาจะได้แสวงหาชีวิตในการยังชีพในเวลากลางวัน

² ขอบคุนพระเจ้าของพวกเขาที่ได้ประทานนิมะฮ์อันใหญ่หลวงเหลือคณานับ คือนิมะฮ์แห่งกลางวัน และกลางวัน

³ คือเนบียะฮ์ของพวกเขาเพื่อเป็นพยานแก่เขาถึงผลงานของพวกเขา

⁴ เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่พวกเขายึดมั่นอยู่ ในการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา

⁵ และบรรดาอรุสูลของพวกเขา และว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

⁶ อิบนูฮับบาสกล่าวว่ กออรุนเป็นลูกของลุงนะบีมุซา

⁷ เนื่องจากความมากมายและความหนักของลูกกัญแจ ทำให้ชายฉกรรจ์กลุ่มหนึ่งแบกหามมันด้วยความลำบาก นอกจากนั้นยังมีขุมทรัพย์และทรัพย์สินสมบัติอีกมากมาย อาเยฮ์นี้ได้วาดภาพถึงการที่กออรุนมีทรัพย์สินสมบัติมากมายเหลือคณานับ

ของเขา กล่าวแก่เขาว่า อย่าได้หยิ่งผยอง เพราะ
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้หยิ่งผยอง¹

77. และจงแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานแก่
เจ้าเพื่อปรโลก² และอย่าลืมนส่วนของเจ้าแห่ง
โลกนี้³ และจงทำความดี⁴ เสมือนกับที่อัลลอฮ์
ได้ทรงทำความดีแก่เจ้า และอย่าแสวงหาความ
เสียหายในแผ่นดิน⁵ แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรง
โปรดบรรดาผู้ป้อนทำลาย

78. เขา (กอรูน) กล่าวว่า ฉันได้รับมันเพราะ
ความมั่งรือของฉัน⁶ ก็เขา (กอรูน) ไม่รู้ดอกหรือว่า
แน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายผู้ที่มีพลังยิ่ง
กว่าและมีพรรคพวกมากกว่า ก่อนหน้าเขาใน
ศตวรรษก่อนๆ⁷ และบรรดาผู้กระทำความผิด

وَاتَّبِعْ فِيمَا أَنْتَ مِنَ اللَّهِ الذَّارِ الْآخِرَةَ
وَلَا تَتَّبِعْ نَفْسَكَ مِنْ الدُّنْيَا وَأَحْسِنِ
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي وَأَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

¹ ที่ไม่ชอบคุณอัลลอฮ์ในความโปรดปรานของพระองค์ และหยิ่งผยองด้วยทรัพย์สินสมบัติของตนต่อปวงบ่าว
ของอัลลอฮ์

² คือทรัพย์สินสมบัติ โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ทั้งนี้ด้วยการทำความดีต่างๆ และการบริจาค
ด้วยความจงรักภักดี

³ และอย่าให้ส่วนได้ของเจ้าสูญเสียไปจากคุณยาของเจ้า ในการแสวงหาผลประโยชน์โดยทางชะล้าล (เป็น
ที่อนุญาติ)

⁴ ต่อบ่าวของอัลลอฮ์

⁵ ด้วยทรัพย์สินสมบัตินี้ในทางที่ผิดและทำร้ายเพื่อนมนุษย์ หรือก่อความเสียหายในแผ่นดิน

⁶ คือฉันได้รับทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้เพราะความรู้ในแนวทางหากินของฉันต่างหาก หากมิใช่ความพอ
พระทัยของอัลลอฮ์แก่ฉันและความมั่งรือของพระองค์ต่อความดีและความเหมาะสมของฉันแล้ว พระองค์จะไม่
ทรงประทานทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้แก่ฉันดอก

⁷ อัลบัยฎอวียีกกล่าวว่า ในอายะฮ์นี้เป็นการแสดงความจงน และประณามต่อความโป้ปดหลอกลวงของเขา
ถึงการมีอำนาจและการมีทรัพย์สินสมบัติอันมากมายของเขา ทั้งๆ ที่เขารู้ดีเช่นนั้น เพราะเขาได้อ่านคัมภีร์
อัลเตวารอต และได้ยินได้ฟังจากนักประวัติศาสตร์

จะไม่ถูกสอบสวนเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ของพวกเขาเด้อหรือ¹

79. ดังนั้น เขาได้ออกไปหาพวกพ้องของเขา ด้วยเครื่องประดับอย่างโอ้อ่าของเขา² บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้³ กล่าวว่า โอ้ หากเรา ได้มีเช่นที่กอรูนได้ถูกประทนามมา แท้จริงเขา เป็นผู้มิใช่ความเสียหายใหญ่จริง ๆ

80. และบรรดาผู้ได้รับความรู้⁴ กล่าวว่า ความวิบัติแต่พวกท่าน ผลบุญแห่งอัลลอฮ์นั้นดีกว่า แก่ผู้ศรัทธาและกระทำความดี และไม่มีผู้ใด ได้รับมันนอกจากบรรดาผู้อดทนเท่านั้น⁵

81. ดังนั้น เราจึงให้ธรณีสู่เขาและเคหะสถานของเขา สำหรับเขาไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาได้นอกจากอัลลอฮ์⁶ และเขาก็มิใช่เป็นผู้ช่วยเหลือตนเองได้⁷

82. และบรรดาผู้อยากมีฐานะเยี่ยงเขาเมื่อวานนี้ จะกล่าวในวันพรุ่งนี้ว่า ฟิงทราบเกิด⁸ เป็น

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا نَبَلْتُ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ
خَيْرٌ لِمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الْعَصِيُونَ ﴿٨٠﴾

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ
لَهُ مِن فَتْنَةٍ يَصُورُهَا مِن دُونِ اللَّهِ
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ

¹ อัลลอฮ์มิทรงประสงค์ที่จะถามถึงความผิดของพวกเขาและจำนวนของมัน เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง การลงโทษของพระองค์ต่อพวกเขาไม่จำเป็นต้องถามพวกเขา เมื่อการลงโทษเป็นที่เหมาะสมแก่พวกเขาแล้ว พระองค์ก็จะทรงทำลายล้างพวกเขาอย่างกะทันหัน

² คือออกไปสวนสนามเพียบพร้อมด้วยบริวารที่ตกแต่งอย่างแพรวพราวด้วยทองและไหม

³ คือผู้ที่มิศรัทธาอ้อแน

⁴ คือผู้ที่มีสติปัญญา มีความรู้ความเข้าใจ และยึดมั่นในแนวทางที่ถูกต้องและเที่ยงธรรม

⁵ คือตำแหน่งนี้หรือการตอบแทนนี้ จะไม่มีใครได้รับในโลก นอกจากบรรดาผู้อดทนปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์

⁶ ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกพ้องของเขาจะช่วยปกป้องเขา ให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

⁷ คือเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ประสบความสำเร็จ

⁸ คือหลังจากที่พวกเขาได้เห็นธรณีสู่กอรูนและพวกพ้องของเขาไปแล้ว

ที่แน่นอนว่าอัลลอฮ์นั้นทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งเครื่องยังชีพ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์¹ หากมิใช่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เรา แน่หนอนพระองค์ก็จะทรงให้ (ธรณี) สูดเราลงไป² พึงทราบเถิด แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบชัยชนะ

83. นั่นคือที่พำนักแห่งปรโลก เราได้เตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปรารถนาหยิ่งผยองในแผ่นดิน และไม่ก่อการเสียหาย และบั่นปลายย่อมเป็นของบรรดาผู้ย่ำเกรง³

84. ผู้ใดนำเอาความดีมา เขาก็จะได้รับความดียิ่งกว่า และผู้ใดนำเอาความชั่วมา บรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายนั้นจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้⁴

مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَنِكَانُهُ لَا يَفْلُحُ الْكَافِرُونَ ﴿٢٨﴾

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ ﴿٢٨﴾

¹ พวกเขากล่าวออกมาด้วยความเสียใจถึงความอยากมีฐานะเยี่ยงกอรูนว่า อัลลอฮ์ทรงให้ริชชีอย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยอริกมะฮ์ของพระองค์ มิใช่การยกย่องให้เกียรติเขา และทรงให้ริชชีคับแคบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ด้วยอริกมะฮ์และลิขิตของพระองค์ อันเป็นการทดสอบมิใช่เป็นการเหยียดหยามดูถูกเขา

² หากมิใช่อัลลอฮ์ทรงสงสารเรา ให้เรามีความศรัทธา และให้ความเมตตาแก่เรา รวมทั้งไม่ให้สิ่งที่เราอยากได้แก่เราแล้วจุดจบของเราก็อาจจะเป็นเช่นเดียวกับกอรูนเป็นแน่

³ คือที่พำนักอันมีเกียรติยิ่งที่ท่านได้ยินข่าวคราวของมันนั้น เราเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ย่ำเกรง ที่ไม่ประสงค์จะแสดงความหยิ่งผยอง ไม่อธรรม ไม่ทำร้ายผู้อื่นในโลกนี้

⁴ และนี่คือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ คือพระองค์ทรงเพิ่มพูนความดีหลายเท่า ให้แก่ผู้กระทำความดี ส่วนผู้กระทำความชื่อนั้นจะถูกตอบแทนเท่าที่เขาได้กระทำไว้

85. แท้จริง พระผู้ทรงประทานอัลกุรอานให้แก่เจ้า แน่หนอน ย่อมทรงนำเจ้ากลับสู่ถิ่นเดิม¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)² พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งว่า ผู้ใดอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องและผู้ใดอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง³

86. และเจ้ามิได้หวังมาก่อนเลยว่า คัมภีร์นี้จะถูกประทานให้แก่เจ้า⁴ เว้นแต่ว่ามันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเจ้า⁵ ดังนั้น เจ้าอย่าเป็นผู้สนับสนุนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย⁶

87. และอย่าให้พวกเขาหันเหเจ้าจากโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ หลังจากที่มันได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และจงเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเจ้าและอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี⁷

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قَدْ رَفِيَٰ أَعْلَمُ مِّنْ جَاءَ بِأَهْدَىٰ
وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾

وَمَا كُنتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

¹ คือจะให้กลับคืนสู่นครมักกะฮ์ เช่นเดียวกับที่ให้เขาออกจากมัน อันนี้เป็นสัญญาจากอัลลอฮ์ ด้วยการพิชิตนครมักกะฮ์ และการกลับคืนสู่มัน หลังจากที่ได้อพยพออกไป

² คือให้กล่าวแก่พวกมุชริกีนเหล่านั้น

³ พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ดียิ่งว่า ใครคือคนใดอยู่ในแนวทางแห่งลัทธิธรรม และใครคือคนหลงผิด พระองค์จะทรงตอบแทนแก่ทุกคนด้วยผลงานของเขา

⁴ คือมิได้หวังว่าจะเป็นนบี

⁵ และเป็นการเมตตาแก่ปวงบ่าวด้วยการส่งเจ้ามาเป็นผู้ประกาศเผยแผร์

⁶ คืออย่าสนับสนุนในเรื่องศาสนาของพวกเขา หรือช่วยเหลือพวกเขาในทางที่หลงผิด ด้วยการเอาอกเอาใจ แต่จงโต้แย้งพวกเขา นักตพิชริกกล่าวว่า พวกมุชริกีนได้เรียกร้องท่านรอซูล คืออลัลลฮุซุอะลัยฮิวะซัลลิม ไปสู่ศาสนาของพวกเขา จึงถูกใช้ให้ระมัดระวังจากพวกเขา และให้ตอบโต้ด้วยข้อเท็จจริง การสนทนาในอายะฮ์นี้และอื่นจากนี้ สำหรับท่านนะบี คืออลัลลฮุซุอะลัยฮิวะซัลลิม แต่จุดมุ่งหมายคลุมไปถึงประชาชาติของท่านทั้งหมด คือไม่ให้สนับสนุนและไม่ให้เห็นพ้องกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁷ อย่าไปให้ความสนใจและอย่าไปฟังคำพูดของพวกมุชริกีน มิฉะนั้นแล้วจะทำให้เจ้าหันเหจากการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เจ้า คือโองการทั้งหลายอันชัดแจ้ง แล้วจงเรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่ความเป็นเอกภาพ และอืบาตะฮ์ต่อพระองค์และอย่าได้เห็นคล้อยตามกิเลสของพวกเขา เพราะว่ามีผู้ใดที่พอใจต่อแนวทางของพวกเขา ก็จะถูกอยู่ในจำพวกเขา

88. และอย่าวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับ อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ทุกสิ่งย่อมพินาศนอกจากพระพักตร์ของพระองค์¹ การชี้ขาดนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ เท่านั้น และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกท่านจะถูกนำกลับ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

¹ คือทุกสิ่งย่อมพินาศ แต่ชาติ ของพระองค์อันศักดิ์สิทธิ์ก็คงเหลืออยู่ ที่กล่าวถึง พระพักตร์ ในอายะฮ์นี้ และในซูเราะฮ์อิบรอฮีม หมายถึง ชาติ ของอัลลอฮ์ ตะอาลา อิบน์กะษีรกล่าวว่ อันนี้เป็นกาณ์แจ้ง ให้ทราบว่ อัลลอฮ์ ตะอาลา นั้นเป็นผู้ทรงคงอยู่ตลอดไป ผู้ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดกาล ผู้ทรงบริหารกิจการ ทั้งหลาย สิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลายย่อมตายไป แต่พระองค์ไม่ตาย